

**COMPROMÍS** ¿Ens adonem que una Església “adormida”, en la que Jesucrist ja no sedueix ni toca el cor, és una Església sense futur que s'anirà apagant per falta de vida? No deixem que s'apagui en nosaltres el gust per la vida i el desig de coses bones. Apren- dre a viure amb el cor i estimar les persones cercant-ne el bé. No cedir a la indiferència. Viure amb passió la petita aventura de cada dia. No desentendre'ns dels problemes de la gent: patir amb els qui pateixen i gaudir amb els qui gau- deixen. No s'hi val a badar!



## PRIMERA SETMANA D'ADVENT

# VETLLEU

### Lectures per a la setmana:

*Dilluns:* Isaïes 2,1-5      Salm 121      Mateu 8,5-11  
*Dimarts:* Isaïes 11,1-10      Salm 71      Lluc 10,21-24  
*Dimecres:* Isaïes 25,6-10a      Salm 22      Mateu 15,29-37  
*Dijous:* Isaïes 26,1-6      Salm 117      Mateu 7,21-24.27  
*Divendres, Festivitat de la Immaculada:*  
Gènesi 3,9-15.20 / Salm 97 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,26-38  
*Dissabte:* Isaïes 30,19-21.23-26      Salm 146  
Mateu 9,35-10,1-6.8

**PREGÀRIA** Jesús deia al seus deixebles: “*Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu*”. Senyor, mirant tot el que m’envolta, sovint tinc por del futur i perdo la confiança en mi i en la vida. L’Advent és com un crit que em desvetlla i em convida a mantenir el cap ben alt i el cor ple d’esperança. Feu que estigui a punt per acollir a Jesús amb un cor autèntic i generós; i que visqui la meva vida de cada dia ben despert i mogut per l’esperança.



Creiem que és present –ressuscitat!– al mig de la vida, en el món. Tant present, tant, que s’identifica amb els més pobres.

I, tot i creure això, vivim esperant. Perquè el Regne de Déu es va fent. I Aquell qui el fa, no el fa sense nosaltres, que vivim en la limita- ció i enmig de contradiccions... La qüestió, però, bàsicament és que el fa des dels pobres, des dels impotents... és la seva opció. Per tant, toca esperar. Però esperar activament.

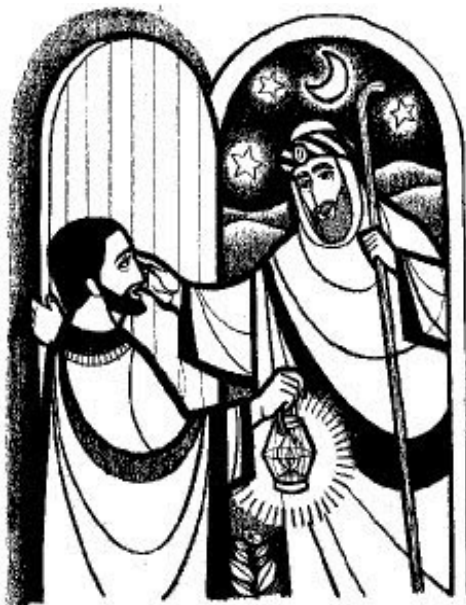
En l’espera activa hi té un paper important la pregària. És l’expressió del desig de l’Amor ple per a tothom. Amb la pregària ex- pressem, també, que en l’acció comptem amb Déu. Sense Ell no po- dem res. Per això la invocació «Vine, Senyor Jesús!» és característi- ca del temps d’Advent. És l’oració pròpia de la vida militant.

Com els textos de Mateu dels últims diumenges, l’evangelista Marc situa aquestes paraules d’avui just abans de narrar la passió– mort–resurrecció de Jesús.

En la paràbola de Marc de l’“home que se’n va a terres llunyanes” s’hi concentren els missatges del que Mateu aporta en la paràbola dels talents, la de les deu verges i la dels servents. Jesús es refereix

al futur. Però sobretot a l'actitud dels deixebles mentre no arriba la fi. Parla, per tant, del present. Del nostre present.

La indicació de les quatre parts o vetlles, de tres hores cada una, en què els romans dividien la nit (el dia era dividit de manera semblant), ens fa pensar en la importància del temps, de cada moment de la vida. Per això cal vetllar, estar atents a la vida.



La interpretació al·legòrica d'aquest text ens diu que "l'amo" que ha de tornar és el Crist i que "el porter" que ha de vetllar mentre espera, som cada un dels seus seguidors. I la "casa" és l'Església. Per altra banda la nit en la qual cal vetllar, no fos cas que "ens trobés dormint, és, en la simbologia bíblica, el domini de les tenebres, l'àmbit del mal i la mentida. La interpre-

tació al·legòrica, doncs, ens diu que el Senyor, quan vingui, vol trobar la seva casa plena de llum –vida, justícia, pau, acció...–, encara que sigui enmig de la nit.

Els qui seguim Jesús, doncs, som cridats a fer d'aquest món, que és com és, un lloc on s'hi pugui viure a plena llum. Som convidats a no adormir-nos en les nits del món, en les foscos que molts pateixen. Hem de vetllar –actuar i pregar– en l'esperança que el Senyor vindrà. Pregar amb el pàrenostre: "vingui a nosaltres el vostre Regne". I actuar amb tots els qui creuen que un altre món és possible.

*Josep Maria Romaguera Bach, prevere*

## ACTITUDS POSITIVES

Un manual elemental d'actituds i pensaments positius per a la vida resumeix en poques frases la manera de fer front a situacions que poden travar la nostra existència i abocar-nos a una espiral negativa en detriment de la nostra autoestima.

L'evangeli d'aquesta primera setmana d'advent ja ens posa en alerta perquè estiguem atents i no ens relaxem i ens deixem guanyar per tants paranys i ofertes negatives que se'ns obren a cada pas.



Destaquem algunes propostes del citat manual:

- Concentrar-se en allò que és bo. Per més estrany que ens pugui semblar, el nostre petit món està ple de petites sorpreses agradables en les que ens podem recolzar.
- De qualsevol situació se'n pot treure una lliçó. Per superar problemes, per reforçar actituds, per entendre allò que ens és desconegut...
- Enfocar el futur. No es pot canviar el passat, per això és bo concentrar-se en assolir una meta millor: com volem ser i què volem fer?
- Actuar ja! Escrivim els nostres propòsits. Cerquem una solució possible per rebutjar situacions que puguin crear conflictes. No ens conformem i ho deixem per a un altre dia.

Totes aquestes actituds ens ajudaran a vetllar, a estar alerta, tal com espera l'amo de l'evangeli del seus servents responsables.